

var af særlig Betydning at faa løst og faa løst godt. Den ærede Forslagsstiller fra Stege (Vossen) var som sagt vor Ordfører. Da Forslaget nu kom ind i Landstinget, havde det den Vanskelighed, at man der slog sig paa Indenrigsminister Steels Politik, der gik ud paa, at han ikke vilde forhandle om dette Forslag. Det var jo det private Initiativ og de Betragtninger, den dertil knyttede, som gjorde, at han stillede sig paa Visnepolitikens afgjorte Standpunkt lige over for det af Monrad i Forening med os indbragte Forslag, og Landstinget stillede sig ganske paa Steels Side, som det jo gennemgaaende har stillet sig paa Visnepolitikens Stade. De have begravet mange Sneve af gode Forslag der oppe under Ministeriets Ledelse eller med dets tabte Billigelse eller Anbefaling; det taler man nu ikke om, naar man taler om noget, der hedder Visnepolitik; heller ikke om dens sande Grund, den nemlig, at et Mindretal vilde lede baade her og der gennem et Mindretalsministerium, nu i de senere Aar gennem et grundlovbrydende Ministerium, og kun fremme det, som de fandt overensstemmende med de privilegerede Klases Interesser. De endte Sagen deroppe med en Dagsorden efter en kort første Behandling. Jeg beder om Tilladelse til at oplæse denne Dagsorden; den er ikke lang; den bærer udtrykkelig Vidne om Landstingets Stilling under den daværende Situation. Den lyder altsaa med Formandens Tilladelse saaledes: „Da det maa anses for nødvendigt, at et Lovforslag om en gennemgribende Forandring af den kommunale Bestatning, før det med Nytte kan behandles, maa være omhyggelig forberedt ved omfattende og nøjagtige Oplysninger om de i de forskellige Kommuner bestaaende høist forskellige Staterforhold, hvilket kun Regeringen er i Stand til at fremstaafe, da saadanne Oplysninger her ikke ere til Stede, ligesom heller ingen kommunale Autoriteter ere hørte, og da det maa billiges, at Regeringen under de givne Omstændigheder, med særligt Hensyn til den af Folketinget fulgte Fremgangsmaade, ikke har været villig til at yde sin Medvirking ved det foreliggende Lovforslags Behandling, gaar Landstinget, med fuld Erkendelse af, at den kommunale Bestatning i flere Retninger, særlig i interkommunal Henseende trænger til Reform, og i den Forventning, at Regeringen vil gøre de fornødne Skridt til at forberede og fremme denne, over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Først udtaler man sig om Oplysninger, der mangle fra Kommunerne. Dem har Regeringen jo indstaaft senere; jeg ved ikke, om

de Herrer vide, med hvilket Resultat. De manglende Oplysninger fra de kommunale Autoriteter maa Regeringen selvfølgelig have indstaaft senere (Indenrigsministeren [Zingerslev]: Her ere de!); de ere ikke omdele til Tingets Medlemmer, vel? (Indenrigsministeren [Zingerslev]: Nej, men de kunne blive det!) Altsaa, paa det Grundlag har Forslagsstilleren fra Stege ikke søgt at bygge sit Forslag eller søgt Beslædning der igennem, med mindre han privat har faaet de fornødne Oplysninger i saa Henseende fra Ministeren. Det tredje Punkt er Billigelse af Indenrigsminister Steels Visnestandpunkt; men det forbigaar jeg, da hans Efterfølger jo ikke i Øjeblikket staar paa dette Standpunkt, men hellere end gerne arbejder sammen med den Del, der vil komme overens med ham — hvilket jeg ikke taffer ham særlig for; vilde han arbejde med os eller komme overens med os, som staa paa det gamle Venstrestandpunkt, var der mere Rimelighed fra vor Side i at talke ham; for Resten indlader jeg mig ikke paa at talke nogen provisorisk Minister. Altsaa, dette Punkt er forsvundet, de to andre tilvejebragte. Den fjerde af Landstingets Indvendinger mod den Gang at behandle vort Forslag var: en fuld Anerkendelse af, at den kommunale Bestatning, særlig i interkommunal Henseende trængte til Omordning. Vi have ikke siden haft den Sag for, og jeg ser ikke, at der i denne Dagsorden, denne politiske og lidet saglige Dagsorden, er noget som helst Moment, der behøver at gøre os angst for, i denne Sag at staa paa det historiske givne Grundlag, saaledes som Folketinget vedtog det den 3dje Marts 1883. Smid- lertid ser jeg af den ærede Forslagsstillers Bemærkninger ved Forelæggelsen, at han er geraadet i stor Frygt for at blive paa dette historiske Grundlag, eller for blot at begynde Forhandlingen paa dette historiske givne Grundlag med Tilslutning som nævnt ud over Venstre. Han siger i sit Foredrag ved Lovforslagets Forelæggelse: „Jeg har den Frygt, at dette vil komme til at gentage sig“ — nemlig Indvendingerne — „naar vi staa lige over for Spørgsmaalet om den særlige Bestatning af Formue og flere andre af de vigtigste Hovedpunkter ved den personlige Kommunestat.“ Det frygter han paa Forhaand for, at vi ville komme til at staa lige over for Vanskeligheder ved de vigtigste Punkter. Han gentager: „Jeg frygter for, at det vil blive vanskeligt at opnaa Forstaaelse.“ Han siger tredje Gang: „De andre Veje ere utvivlsomt rigtigere; men jeg frygter som sagt for, at naar man ikke sætter sit Øje alene paa dette ene Punkt og